

РЕШЕНИЕ

№ 6094

гр. София, 13.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8076** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл .от Административно
процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал.1 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция за държавна финансова инспекция
[населено място], чрез директора Теменужка П. срещу Решение от 26.06.2012 г. по
НАХД № 2911/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.С
обжалваното решение е отменено Наказателно постановление №
11011298/06.01.2012г.,издадено от Директора на АДФИ,с което на И. К. И.,ЕГН:
[ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 4000 лв. (четири
хиляди лева) на основание чл. 129, ал. 2 във вр. ал.1 от ЗОП ,за нарушение на чл. 93а,
ал. 4 от ЗОП .

В съдебно заседание касаторът не се представлява.В жалбата е наведен като довод
неправилно приложение на закона.

Ответникът се представлява в съдебно заседание от адв. П. и изразява становище за
неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на
СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за
неоснователна и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и

съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал районният съд е приел за установено, че АУАН е съставен и наказателното постановление е издадено от компетентни органи. От показанията на актосъставителя Т. Д. Т. и приетите писмени доказателства, се установило, че на 02,11,2010 год в [населено място] К. И. в качеството си на изпълнителен директор на ДП Държавна парично-предметна лотария – възложител на обществени поръчки по чл.7 т.3 от ЗОП е сключил договор между ДП ДППЛ и ООД Е. и А. И. П. за предоставяне на лек автомобил Шкода Ф. на А. И. П., като приносител на печеливш билет № 01334 серия А, съгласно сключено споразумение на 08,09,2009, след проведена открита процедура по ЗОП, в който цената на автомобила е по висока от тази, определена в рамковото споразумение.

Въз основа на изложеното на жалбоподателя бил издаден АУАН № 11011298/26,07,2011 год , въз основа на който било издадено и атакуваното наказателно постановление.

Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

При извършената служебна проверка съдът намира, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. При преценката на доказателствения материал съдът не е допуснал нарушение на закона. Действително страните не спорят по фактите – а именно , че на 02,11,2010 год в [населено място] К. И. в качеството си на изпълнителен директор на ДП Държавна парично-предметна лотария – възложител на обществени поръчки по чл.7 т.3 от ЗОП е сключил договор между ДП ДППЛ и ООД Е. и А. И. П. за предоставяне на лек автомобил Шкода Ф. на А. И. П., като приносител на печеливш билет № 01334 серия А, съгласно сключено споразумение на 08,09,2009, след проведена открита процедура по ЗОП, в който цената на автомобила е по висока от тази, определена в рамковото споразумение. От друга страна в АУАН и в НП е посочено , че датата на извършване на нарушението е и 29,01,2010 година.

Настоящият състав на АССГ намира, че действително при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения ограничаващи правото на защита на нарушителя да научи в какво точно административно нарушение, квалифицирано като време на извършване е обвинен от административно наказващия орган. Доколкото изпълнителното деяние на нарушението по чл.93а ал.4 от ЗОП се осъществява чрез действие – а именно забраната за волеизявление от една от страните по договора за обществена поръчка за неговата съществена промяна , то начина на описване на нарушението в АУАН и НП действително не съответства на чл.42 т.3 във вр.чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Тъй като няма спор , че договорът за обществена поръчка и рамковото споразумение между ДП ДППЛ и ООД Е. са сключени на 08,09, 2009 година, когато изпълнителен директор на ДП ДППЛ е било друго лице, а самият жалбоподател е назначен на тази длъжност със заповед № 904/20,07,2010 година, то към една от посочените и в АУАН и в НП дати на извършване на нарушението – 29,01,2010 година същият обективно не е бил административно наказателно отговорно лице, поради което и не е могъл да извърши

нарушение по чл.93 а ал.4 от ЗОП.Доколкото съставомерните действия на жалбоподателя се сочат да са осъществени и на 29,01,2010год и на 02,11,2010година,то нарушението на правото му на защита да разбере в какво точно е обвинен и да реализира правата си е съществено. Не би могло да се приеме,както твърди касатора,че нарушението е несъществено, тъй като определянето на административното нарушение по време и място на извършването е от значение за реализирането на правото на защита на лицето. При констатираното нарушение на процесуалните правила не е нужно съдът да се произнася по същество досежно състава на разпоредбата на чл.93 а ал.4 от ЗОП.

Искането на пълномощника на И. К. И. –адв. П. с допълнителна молба за присъждане на разноски за инстанциите е неоснователно-доколкото съгласно ТР №2/2009год на ОС на ВАС е установено ,че в административно наказателното производство разноски не се присъждат ,а жалбоподателят има право да ги претендира по ЗОДОВ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2 предл.1 от АПК, Административен съд София-град, 12 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.06.2012 г. по НАХД № 2911/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав,с което е отменено Наказателно постановление № 11011298/06.01.2012г.,издадено от Директора на АДФИ,с което на И. К. И.,ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 4000 лв. (четири хиляди лева) на основание чл. 129, ал. 2 във вр. ал.1 от ЗОП ,за нарушение на чл. 93а, ал. 4 от ЗОП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.